

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2020/1070**2023/EØS/89/106****av 20. juli 2020****om angivelse av egenskapene til trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde i samsvar med artikkel 57 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 om fastsettelse av et europeisk regelverk for elektronisk kommunikasjon(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/1972 av 11. desember 2018 om fastsettelse av et europeisk regelverk for elektronisk kommunikasjon⁽¹⁾, særlig artikkel 57 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I direktiv (EU) 2018/1972 konstateres at trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde og lav effekt sannsynligvis vil ha en positiv virkning på bruk av radiospektrum og på utviklingen av trådløs kommunikasjon i Unionen, og at utbyggingen av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde bør forenkles ved at det ikke kreves tillatelse for utbyggingen.
- 2) Et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde omfatter forskjellige funksjonselementer, som en signalbehandlingsenhet, en radiofrekvensenhet, et antennesystem, kabelforbindelser og hus. I noen tilfeller kan antennesystemet eller deler av dette monteres separat fra de øvrige elementene i et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde og tilkoples ved hjelp av en eller flere egne kabler. Dette konseptet brukes for distribuerte antennesystemer eller et distribuert radiosystem som brukes av en eller flere operatører. Et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde kan være utformet for å betjene to eller flere radiospektrumbrukere.
- 3) For å sikre aksept i allmennheten og bærekraftig innføring bør trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som er omfattet av artikkel 57 nr. 1 andre leddet i direktiv (EU) 2018/1972, være minst mulig iøynefallende. For å oppnå dette bør de enten være usynlige for allmennheten eller monteres på en diskret måte på sin bærende struktur. Ved driften bør det også sikres et høyt nivå for vern av folkehelsen, som fastsatt i rådsrekommendasjon 1999/519/EF⁽²⁾.
- 4) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/53/EU⁽³⁾ skal radioutstyr, herunder trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde, være konstruert på en måte som sikrer vern av menneskers helse og sikkerhet.
- 5) De fysiske og tekniske egenskapene til trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som er omfattet av artikkel 57 nr. 1 andre leddet i direktiv (EU) 2018/1972, bør derfor defineres når det gjelder største volum, vektbegrensninger og maksimal utstrålt effekt. Største volum for å gjøre et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde minst mulig iøynefallende, bør fastsettes på en måte som gir mulighet til designmessig fleksibilitet og tilpasning til bærestrukturens fysiske og tekniske egenskaper.
- 6) Undersøkelsen «Light Deployment Regime for Small-Area Wireless Access Points (SAWAPs)⁽⁴⁾», som er utarbeidet for Kommisjonen, viser at en volumbegrensning på 30 liter bør være tilstrekkelig til å kunne romme de fleste elementene av et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde og sikre at det ikke er for iøynefallende. Dette største volumet bør gjelde for alle trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som betjener en eller flere radiospektrumbrukere, og for flere trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som deler en infrastruktur med liten overflate, for eksempel en lysmast, et trafikklys, en reklametavle eller en bussholdeplass, og som på grunn av sine fysiske dimensjoner og/eller sin tetthet i et visst område kan forventes å forårsake visuell overbelastning.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 234 av 21.7.2020, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 277/2021 av 24. september 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjons-samfunnstjenester), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT L 321 av 17.12.2018, s. 36.

(2) Rådsrekommendasjon 1999/519/EF av 12. juli 1999 om begrensning av eksponering av allmennheten for elektromagnetiske felt (0 Hz–300 GHz) (EFT L 199 av 30.7.1999, s. 59).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/53/EU av 16. april 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av radioutstyr og om oppheving av direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 av 22.5.2014, s. 62).

(4) Smart 2018/0017, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-95ab-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706>

- 7) Trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde skal være i samsvar med den europeiske standarden EN 62232:2017⁽⁵⁾ «Determination of RF field strength, power density and specific absorption rate (SAR) in the vicinity of radiocommunication base stations for the purpose of evaluating human exposure». Denne standarden beskriver en metode for å installere basestasjoner som tar hensyn til deres utstrålte effekt med henblikk på å vurdere menneskers eksponering for elektromagnetiske felt (EMF), og som overholder grenseverdiene fastsatt i rekommandasjon 1999/519/EF. Det henvises også til denne standarden i avsnitt 6.1 i den europeiske harmoniserte standarden EN 50401:2017 «Product standard to demonstrate the compliance of base station equipment with radiofrequency electromagnetic field exposure limits (110 MHz–100 GHz), when put into service» i forbindelse med vurderingen av om et trådløst tilgangspunkt som settes i drift i sitt driftsmiljø, er i samsvar med grenseverdiene for eksponering mot elektromagnetiske felt fastsatt i rekommandasjon 1999/519/EF.
- 8) Standarden EN 62232:2017 gjelder for alle typer basestasjoner som er inndelt i fem installasjonsklasser og tilsvarer ulike grenser for ekvivalent isotrop utstrålt effekt (EIRP), henholdsvis noen få milliwatt (klasse E0), 2 watt (klasse E2), 10 watt (klasse E10), 100 watt (klasse E100) og over 100 watt (klasse E+). Med tanke på sikkerhetsavstandene for installasjon som skal følges i samsvar med den nevnte standarden, og ettersom direktiv (EU) 2018/1972 fastsetter at trådløse tilgangspunkter skal ha lavt effektforbruk, bør denne forordningen bare gjelde for installasjonsklassene E0, E2 og E10. Tabell 2 i punkt 6.2.4 i EN 62232:2017 krever at den laveste utstrålende delen av antennen i klasse E10 skal være plassert minst 2,2 meter over et offentlig fotgjengerareal for å sikre at det er minst 20 cm mellom antennens hovedsløyfe og kroppen til en 2 m høy person⁽⁶⁾.
- 9) Innendørs installasjon av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde i klasse E10, som sannsynligvis vil utnytte maksimalvolumet på 30 liter, bør av estetiske grunner bare tillates i store innendørs rom med takhøyde på minst 4 meter, som museer, stadioner, konferansesentre, lufthavner, tunnelbanestasjoner, jernbanestasjoner eller kjøpesentre.
- 10) Et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde bør ikke true stabiliteten til den bærende strukturen det er montert på, og bør derfor ikke som følge av sin vekt eller form kreve noen strukturell forsterkning av den bærende strukturen.
- 11) For å gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene å føre tilsyn og foreta overvåking, særlig dersom flere antennesystemer er satt opp på samme sted eller ved siden av hverandre, bør enhver operatør som tar i bruk trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde i klasse E2 eller E10 i samsvar med det som er fastsatt i denne forordningen, i god tid informere den vedkommende myndigheten om installasjonen. Med henblikk på dette bør operatøren senest to uker etter installasjonen gi melding om installasjonen til den vedkommende myndigheten, og denne meldingen skal omfatte tilgangspunktens plassering og tekniske kjennetegn samt en erklæring om at installasjonen er i samsvar med bestemmelsene i denne forordningen. For å sikre en enkel prosess i alle medlemsstatene bør denne meldingen gis til ett enkelt kontaktpunkt, eksempelvis det som er opprettet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/61/EU⁽⁷⁾.
- 12) Denne forordningen bør ikke berøre medlemsstatenes myndighet til å fastsette samlede EMF-nivåer som følge av samlokalisering eller aggregering i et lokalt område av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som omfattes av artikkel 57 nr. 1 andre leddet i direktiv (EU) 2018/1972, samt andre typer basestasjoner, for å sikre at de er i samsvar med gjeldende samlede eksponeringsgrenser i henhold til unionsretten, gjennom andre midler enn ved individuelle tillatelser til utbygging av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde.
- 13) Ettersom de aktuelle standardene forventes å bli videreutviklet dersom de skal dekke trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som benytter aktive antennesystemer, bør denne typen tilgangspunkter på dette stadiet ikke omfattes av systemet med utbygging uten tillatelse.
- 14) Gjennomføringen av denne forordningen bør jevnlig overvåkes for å lette dens revisjon som følge av eventuelle ajourføringer av den europeiske standarden EN 62232 eller annen relevant utvikling i standardiseringen, særlig med hensyn til bruken av aktive antennesystemer, den teknologiske utviklingen med henblikk på den nyeste teknologien for trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde, behovet for å støtte flere frekvensbånd og felles løsninger (med flere operatører), samt eventuelle ajourføringer av rekommandasjon 1999/519/EF.

⁽⁵⁾ Gjelder frekvensområdet 110 MHz–100 GHz.

⁽⁶⁾ Vedlegg C.3 til EN 62232:2017.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/61/EU av 15. mai 2014 om tiltak for å redusere kostnadene ved utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon (EUT L 155 av 23.5.2014, s. 1).

- 15) Denne forordningen bør ikke berøre nasjonale tiltak i forbindelse med sikkerhet, forsyning, respekt for privat eiendom, herunder eiernes rett til å bestemme hvordan eiendommen skal brukes, eller framføringsrettigheter i forbindelse med at et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde knyttes til fjernnett i samsvar med unionsretten.
- 16) Denne forordningen bør ikke berøre anvendelsen av mindre restriktive ordninger på nasjonalt plan for utbygging av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde.
- 17) Ettersom direktiv (EU) 2018/1972 får anvendelse fra 21. desember 2020, bør denne forordningen få anvendelse fra den samme datoen.
- 18) Tiltakene fastsatt i denne forordningen er i samsvar med uttalelse fra Kommunikasjonskomiteen.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Ved denne forordningen fastsettes de fysiske og tekniske egenskapene til trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde nevnt i artikkel 57 nr. 1 andre leddet i direktiv (EU) 2018/1972.

Denne forordningen får ikke anvendelse på trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som har et aktivt antennesystem.

Artikkel 2

I denne forordningen menes med

- 1) «ekvivalent isotrop utstrålt effekt (EIRP)» produktet av effekten som sendes til antennen, og antenneforsterkningen i en gitt retning i forhold til en isotrop antenne (absolutt eller isotrop forsterkning),
- 2) «antennesystem» en fysisk bestanddel av et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde som utstråler radiofrekvensenergi med henblikk på å levere trådløs forbindelse til sluttbrukere,
- 3) «aktivt antennesystem (AAS)» et antennesystem der amplituden eller fasen, eller begge, mellom antenneelementene justeres kontinuerlig, noe som gir et strålingsdiagram som varierer som følge av kortsiktige endringer i radiomiljøet; dette utelukker langsiktig stråleforming som for eksempel fast elektrisk nedovervinkling; i et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde som er utstyrt med AAS, er det sistnevnte integrert som del av det trådløse tilgangspunktet med kort rekkevidde,
- 4) «innendørs» ethvert rom, herunder transportmidler, som har tak eller en fast eller bevegelig struktur eller enhet som kan dekke hele det aktuelle rommet, og som med unntak av dører, vinduer og ganger er enten permanent eller midlertidig innesluttet av vegger eller sider, uansett hva slags materiale som brukes i taket, veggen eller sidene, og uansett om strukturen er permanent eller midlertidig,
- 5) «utendørs» ethvert rom som ikke er innendørs.

Artikkel 3

1. Trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde nevnt i artikkel 57 nr. 1 andre leddet i direktiv (EU) 2018/1972 skal oppfylle kravene i den europeiske standarden fastsatt i punkt B i vedlegget til denne forordningen, og skal enten

- a) være fullstendig og sikkert integrert i sin bærende struktur og derfor usynlige for allmennheten, eller
- b) oppfylle vilkårene fastsatt i punkt A i vedlegget til denne forordningen.

2. Nummer 1 berører ikke medlemsstatenes myndighet til å fastsette samlede nivåer av elektromagnetiske felt som følge av samlokalisering eller aggregering i et lokalt område av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde, og til å sikre samsvar med gjeldende samlede eksponeringsgrenser for elektromagnetiske felt i henhold til unionsretten gjennom andre midler enn ved individuelle tillatelser til utbygging av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde.

3. Operatører som har utplassert trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde av klasse E2 eller E10 i samsvar med vilkårene fastsatt i nr. 1, skal innen to uker fra utplasseringen av ethvert slikt punkt gi melding til den vedkommende nasjonale myndigheten om installasjonen og plasseringen av disse tilgangspunktene samt hvilke krav de tilfredsstiller i samsvar med det nevnte nummeret.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal regelmessig overvåke og underrette Kommisjonen, første gang innen 31. desember 2021 og deretter hvert år, om anvendelsen av denne forordningen, særlig om anvendelsen av artikkel 3 nr. 1, herunder om teknologien som brukes i de utplasserte trådløse tilgangspunktene med kort rekkevidde.

Artikkel 5

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. desember 2020.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. juli 2020.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President

*VEDLEGG***A. Vilkår nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b)**

1. Det totale volumet av den delen som er synlig for allmennheten av et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde som betjener en eller flere radiospektrumbrukere, skal ikke overstige 30 liter.
2. Det totale volumet av de delene som er synlige for allmennheten av flere trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som deler samme infrastruktur med en enkelt begrenset overflate, for eksempel en lysmast, et trafikklys, en reklametavle eller en bussholdeplass, skal ikke overstige 30 liter.
3. Dersom antennesystemet og andre elementer av det trådløse tilgangspunktet med kort rekkevidde, for eksempel en radiofrekvensenhet, en digital prosessor, en lagringsenhet, et kjølesystem, strømtilførsel, kabelforbindelser, backhaul-elementer eller elementer til jording og festing, monteres separat, skal enhver del av dette som overstiger 30 liter, ikke være synlig for allmennheten.
4. Det trådløse tilgangspunktet med kort rekkevidde skal samsvare visuelt med den bærende strukturen og ha en passende størrelse i forhold til den samlede størrelsen på den bærende strukturen, ha en passende form, nøytrale farger som passer til eller faller i ett med den bærende strukturen, samt skjulte kabler, og må, sammen med andre trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som allerede er installert på samme sted eller i nærheten, ikke skape visuell overbelastning.
5. Trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde skal ha en vekt og en utforming som ikke krever strukturell forsterkning av den bærende strukturen.
6. Et trådløst tilgangspunkt med kort rekkevidde i installasjonsklasse E10 skal bare monteres utendørs eller i store innendørs rom med takhøyde på minst 4 meter.

B. Vilkår i den europeiske standarden nevnt i artikkel 3 nr. 1

1. Utplassering av trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde skal være i samsvar med installasjonsklasse E0, E2 og E10 i tabell 2 i punkt 6.2.4 i den europeiske standarden EN 62232:2017 «Determination of RF field strength, power density and specific absorption rate (SAR) in the vicinity of radiocommunication base stations for the purpose of evaluating human exposure».
 2. Dersom flere antennesystemer (eller deler av disse) for ett eller flere trådløse tilgangspunkter med kort rekkevidde som er omfattet av denne forordningen, er montert sammen, skal kriteriene for EIRP i standarden nevnt i nr. 1 gjelde for den samlede EIRP for alle antennesystemene (eller deler av disse) som er montert på samme sted.
-